

POSZARPAĆ (2) *vb pf*

o oraz pierwsze a jasne.

praet 3 sg *m* poszarpął (2). ◇ [3 *pl m pers* poszarpali. *m an* poszarpali [*cum N pl: niedźwiedzie*]. ◇
impers praet poszarpáno. ◇ *part praet act* poszarpąwszy.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Porozrywać na części; podrzeć (2) :

poszarpać co (2): [nad to jeszcze ku większej krzywdzie kupcom litewskim [...] gwałt uczyniwszy, niktórych pobili i kupie ich wszystkie poszarpali. *StryjPoczqt* 345.] *Cf Zwrot.*

Zwrot: »poszarpać [na kim] odzienie, szaty« [*szyk zmienny*] (1:1): *Mącz* 342b; á on ciáło cąle zoftáwuiąc/ fzáty na nim ták polzárpał/ ifz iednego człónká pokrytego/ ná nim nie było. *SkarŻyw* 436.

Szereg: »poszarpać i podrzeć« (1): *Quinetiam scelus postquam ludificatus est virginem vestem omnem misere discidit, Nád to yefzcie bezecnik wczyniwfzy fwą wolą nád pánną polzárpał y podarł ná niey odzienie. Mącz* 342b.

a. [Zabić lub zranić przez rozszarpanie [kogo]:

Zwrot: »paznoktami poszarpać«: lecz náoftátek gdy go y ná kátowni wiefzano/ y páznoktámi [tj. *hakami*] polzárpano/ ták iż wnętrzności widzieć było/ zdány ieft ná fpalenie w ogniu. *MartyrNik* I 135.

α. *O zwierzętach*: *Elizeufz* [...] wnet ich [dzieci] przeklął że ie bez litości *Niedźwiedzie* [...] wfyfłtkich polzárpáli *ProtKonterfet Cv.*

Przen:

Szereg: »poszarpać i podrapać«: *Pán* ich piáftuiąc práwie ná rękú/ wyniofł iáko orzeł ptafzétá liche: oni *Pána* polzárpawfzy y podrapawfzy/ w pázurách ostrych z *zymáią*. *BzowRóż* 77.]

Synonimy: *podrzeć, porozdzierać, porozrywać, porwać, potargać; a. podrapać, ranić, zabić.*

Formacje współrdzenne cf SZARPAĆ.

Cf POSZARPANY